

kunne vi slet ikke faa gennemført. Deri skulde ligge en Slags Misstemning over, at man altid fik Lønningslove. Det kan man jo ganske sikkert ikke undgaa, det vil altid blive nødvendigt, og hvis man gik ud fra, at Sagen, selv om den nu blev gennemført, dermed for evig skulde være skrinlagt, saa vilde det være en Fejltagelse. Efterhaanden som Trafikken vokser og de økonomiske Forhold udvikle sig, vil det være nødvendigt at revidere disse Lønningslove, og jeg vilde derfor anse det for heldigt, om man for enhver Lønningslovs Vedkommende havde sat en Frist, hvorefter den skulde revideres. I ethvert Tilfælde vil jeg rette den Opfordring til vedkommende Minister, om han vil fremsætte Lovforslaget, saa kan det jo komme til første Behandling og i Udvalg, hvor man kan overveje det og se, om man ikke alligevel kunde enes om at faa det gennemført. Jeg nærer, som sagt, den Tro til Fler-tallet, at naar det ser Forholdene paa nært Hold, og det ligger for det, det da ikke vilde finde det forsvarligt at udsætte Sagen i Længden.

Der er en anden Lønningslov, som er revideret for nylig, men i hvilken der formentlig har indsneget sig nogle Fejl, som gerne skulde rettes, og jeg tillader mig derfor at henvende den vedkommende Ministers, nemlig Finansministerens, Opmærksomhed derpaa. Det er Toldassistenternes Lønningslov. Den blev ordnet for 2 Aar siden, tror jeg, i 1898 eller 1899. Der skete da det, at Toldassistenterne blev inddelte i Klasser efter den Lønning, de havde, og for Fremtiden skulde Oprykningen, undtagen for yngste Klasse, ske efter Anciennitet fra Klasse til Klasse. Dette var rigtigt, og det var en naturlig Følge af, at man var misfornøjet med det hidtidige System, som var det at lade dem rykke op som Springere; naar man altsaa begyndte med 1,000 Kr., kunde man godt lade være at tage den, der stod først for Tur, og springe en 20—30 Stykker forbi og lade en anden rykke op paa 1,200 Kr. Nu rykker man altsaa op efter Anciennitet. Men ved Gennemførelsen af Loven skete der det, at, medens man tidligere, naar man sprang op i en anden Klasse, beholdt sin Anciennitet, saaledes at en Mand paa 1,400 Kr. godt kunde staa i Anciennitet blandt dem paa 1,000 Kr., fordi han havde sprunget de to Klasser Tid efter anden, kom nu alle paa 1,600 Kr. i en Klasse, alle paa 1,400 i en, alle paa 1,200 i en, og saa fremdeles. Dette er rigtigt, naar først Systemet er gennemført, men det

kan næppe være rigtigt at gøre det for dem, som staa paa Overgangen, saaledes at de Folk, der paa det Tidspunkt vare Springere, nu pludselig blive løftede op i Anciennitet over dem, de hidtil havde staaet under. Man maa nemlig huske paa, at Forholdet tidligere var det, at selv om en Mand var oversprungen, beholdt han sin Anciennitet, og der var intet i Vejen for, at han senere selv kunde blive Springer, maaske et Par Gange, saaledes at han sprang over dem, der tidligere havde sprunget over ham. Oprykningen skete formentlig den Gang saa godt som udelukkende paa Konduitelisten, og den kunde forändres fra Aar til Aar. Disse Folk maatte altsaa i Overgangstiden formentlig have Krav paa at blive staaende med den Anciennitet, de havde paa Overgangstidspunktet, for saa vidt de rykkede ind i den Klasse, det drejede sig om; i Stedet for at blive flyttede ned for dem, som alt havde sprunget dem i samme Klasse over.

Der er endnu at mærke for disse Toldassistenters Vedkommende, at deres Pensionslov ganske sikkert trænger til en Revision, hvor det drejer sig om Bestallings-tildelse. Forholdet blev jo nu det for Post- og Telegraaffunktionærerne ved deres Pensionslovs Gennemførelse sidste Aar, at efter 10 Aars Forløb faa de Bestalling. Dette burde naturligvis ogsaa være gældende for Toldassistenterne. Disse Administrationer staa jo nogenlunde lige, og de Funktionærer, her er Tale om, staa ogsaa lige saa vel med Hensyn til Gage som med Hensyn til deres Forhold i Almindelighed. Nu er Forholdet uheldigvis det, at der tildeles dem Bestalling efter Forgodbefindende og ikke just efter det Antal Aar, de have tjent. Det er muligt, at deres Pensionslov ogsaa trænger til andre Forandringer, men dette bestemte Punkt kan der i alt Fald være Grund til at rette paa, saaledes at den blev enslydende med de øvrige Pensionslove, som vi have haft at gøre med i de sidste Aar. Der er endnu en Bemærkning her at gøre, og det er den, at de faste Underofficerer, som blive Toldassistenter, formentlig maa faa den Tid iberegnet, de have tjent som faste Underofficerer, naar de træde over i den anden Stilling, som svarer dertil.

Der er en, der har været saa elskværdig at lægge en Seddel hen til mig, om, at jeg skulde svare paa, hvad der blev sagt om Officerernes Sangbog. Det tror jeg ikke, der er nogen Grund til. Jeg er ikke Forfatter af Sangbogen, og jeg maa med Skam tilstaa, at jeg kender den ikke